

РЕШЕНИЕ

№ 1131

гр. София, 23.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Елеонора Попова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **9754** по описа за **2020** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество /КПКОНПИ/, чрез главен юрисконсулт М. К., отдел „Правен“, Дирекция АПИО, със служебен адрес: [населено място], пл. „Света Неделя“ № 6 против Решение от 22.06.2020г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 109-ти състав по НАХД № 2142/2020г., с което е отменено Наказателно постановление № НП-00007/16.01.2020 г. издадено от Председател на КПКОНПИ, с което на Д. Л. П., ЕГН: [ЕГН], на длъжност Заместник на административния ръководител – Заместник-председател на Софийски градски съд на основание чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 3 във вр. с чл. 35, ал.1, т. 2 от ЗПКОНПИ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000.00 лв. Решението се обжалва, като незаконосъобразно, постановено при неправилно тълкуване на материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. От съда се иска да отмени обжалвания съдебен акт, като постанови нов такъв, с който да потвърди издаденото наказателно постановление. В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, се представлява от юрисконсулт Д.,

която моли съда да отмени обжалваното решение и да потвърди оспореното наказателно постановление. Претендира разноски, с представени писмени бележки. Прави възражение за прекомерност на претендираното от ответника адвокатско възнаграждение.

Ответникът – Д. Л. П., редовно призована, не се явява, представлява се от адвокат Х. К., който моли съда да остави в сила решението на СРС. Претендира разноски по представен списък.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор Д., който дава заключение за неоснователност на касационната жалба, и моли съда да потвърди решението на Софийски районен съд като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, срещу съдебно решение, което подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

В хода на съдебното производство пред Софийски районен съд е прието за установено от фактическа страна, че с решение на Съдийската колегия на ВСС, обективирано в т. 5 от Протокол № 41/10.10.2017 г. от заседание на колегията е определена Д. П. като заместник на административния ръководител – заместник – председател на СГС.

С писмо изх. № ВСС-2915 и ВСС-8373/31.07.2018 г. на ВСС до Председателя на КПКОНПИ е съобщено за настъпили промени в списъка на лицата по чл. 6, ал. 1, т. 44 от ЗПКОНПИ, включително относно лице, което придобива статут на заемащо висша публична държавна длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 44 от ЗПКОНПИ – Д. П. „и.ф. административен ръководител – председател на СГС“. Посочено е, че е подадена встъпителна декларация пред комисията, вписана в публичния регистър под вх.№ 295/26.07.2018г.

С Решение на Съдийската колегия на ВСС, обективирано в т. 10.1 от Протокол №7/26.02.2019 г. на основание чл. 160 вр. чл. 165, ал. 1, т. 2 от ЗСВ, Д. П. е освободена от заеманата длъжност заместник на административния ръководител – заместник председател на СГС, считано от 26.02.2019г. За освобождаването от длъжност „заместник на административния ръководител – заместник председател“ на Д. П., председателят на КПКОНПИ е узнал с писмо от ВСС до председателя на КПКОНПИ от 18.06.2019г.

На 19.06.2019г. Д. П. е подала декларация, както по чл. 38, ал.1, т.3, така и по чл. 38, ал.1, т. 2 от ЗПКОНПИ.

В срок е подала и ежегодната декларация по ЗСВ.

На 10.07.2019г. в Дирекция „Публичен регистър“, КПКОНПИ на получените и вписани в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лицата, които са задължени по ЗПКОНПИ да подават декларации за имущество и интереси по чл.37, ал. 1, т. 1-6, т. 9, т. 12-14 от ЗПКОНПИ и в едномесечен срок от встъпването, съответно от освобождаването от длъжност, е установено, че Д. П. е освободена от длъжността „заместник на административния ръководител – заместник-председател“ според Протокол № 7/26.02.2019 г. от заседание на съдийската колегия на ВСС, съответно е освободило длъжността според Акт № 141 за

напускане от длъжност, считано от 26.02.2019 г. Прието е, че Д. П. представлява задължено лице по чл. 6, ал. 1, т. 44 от ЗПКОНПИ и в това свое качество не е подала в срок декларация пред КПКОНПИ за имуществото си по чл. 37, ал. 1, т.1-6, т. 9, т. 12-14 от ЗПКОНПИ, с което същата е извършила нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 3 вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ. В тази връзка на Д. П. е съставен АУАН № ПР-49 от 30.07.2019 г. Въз основа на съставения АУАН било издадено и оспореното пред СРС НП № НП-00007/16.01.2020г., с което на Д. Л. П., ЕГН: [ЕГН], на длъжност Заместник на административния ръководител – Заместник-председател на Софийски градски съд на основание чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 3 във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000.00 лв.

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. От правна страна, СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Счел е при преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че административнонаказващия орган, неправилно е приложил закона, приел е, че е налице непълнота на описанието на нарушението в обжалваното наказателно постановление, което от своя страна е довело до ограничаване правото на защита на санкционираното лице, поради това, че административнонаказателното обвинение от фактическа страна е с неясно съдържание. Прието е, че така издаденото наказателно постановление е и материално незаконосъобразно. В тази връзка районният съд е отменил обжалваното наказателно постановление.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по отношение на посочените касационни основания по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

В хода на съдебното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на ответника и да са пречили възможността му адекватно да я организира. От страна на въззивния съд е проведено съдебно следствие, в хода на което е извършено пълно изследване на всички факти и обстоятелства, които са от значение за правилното изясняване на случая.

Настоящият касационен състав споделя мотивите на РС, че издаденият АУАН и наказателно постановление не съдържат изискуемите реквизити и отговарят на изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН. Безспорно се установява, че е налице непълнота на описанието на вмененото нарушение в процесното наказателно постановление. Никъде в същото не е посочено, че Д. П. е била упълномощена в качеството ѝ на възложител на обществени поръчки, нито с какъв акт, на коя дата, респективно от кого същата е била упълномощена да упражнява това качество.

По отношение на материалния закон, настоящата касационна инстанция също споделя изложените от Софийски районен съд мотиви. Безспорно разпоредбата на чл. 6, ал. 2 от ЗПКОНПИ предвижда специален ред за подаване и проверка на декларациите за имущество и проверката за конфликт на интереси на съдии, прокурори и следователи, в т.ч и на председателите на ВКС и ВАС, главния прокурор, административните ръководители на органите на съдебната власт и на техните заместници, а именно при условията на ЗСВ. Следователно правилно въззивният съд е приел, че Д. П. като лице, заемащо длъжност „заместник на административния ръководител-заместник-председател“ на СГС е следвало да декларира имущественото

си състояние и конфликти на интереси по реда и сроковете, предвидени в ЗСВ, което задължение е коректно изпълнено. Правилно е установено още, че това задължение не съществува съгласно нормата на чл. 6, ал. 1, т. 44 от ЗПКОНПИ, която е определена за категорията от лицата, упълномощени по реда на ЗОП от публични възложители, които са задължени по този закон да организират и провеждат процедурите по възлагане на обществени поръчки и да сключват договорите. Упълномощаването по реда на ЗОП се осъществява на основание чл. 7, ал. 1 от ЗОП, а именно чрез делегиране на правомощия от възложителя, който определя длъжностно лице, което да организира и/или да възлага обществени поръчки. Ал.2 на чл. 7 от ЗОП, както е установил СРС, предвижда хипотеза, когато е налице отсъствие на възложителя и липса на изрично упълномощаване, не е относима за категорията на лицата по чл. 6, ал. 1, т. 44 от ЗПКОНПИ, тъй като последната разпоредба изисква изрично оправомощаване от особена категория субект – „Публични възложители, които са задължени по този закон да организират и провеждат процедурите по възлагане на обществени поръчки и да сключват договорите“. Безспорно от събраните по делото доказателства се установява, че Д. П. не е била упълномощена с такъв акт от възложителя на обществени поръчки – административният ръководител на СГС, според чл. 5, ал. 2, т. 7 от ЗОП.

Въпреки това, декларация е подадена на 19.06.2019г., веднага след като Д. П. е била информирана от КПКОНПИ и ВСС, че такава следва да се подаде. Декларация по ЗСВ със същата информация е била вече подадена в срок, тоест съществената за обществото информация вече е била публично декларирана. Дори да се приеме, че е извършено административно нарушение, случаят е маловажен по чл. 28 от ЗАНН, защото не са настъпили вредни последици и деянието е с явно незначителна обществена опасност.

По така изложените мотиви касационната инстанция приема, че решението на Софийски районен съд, като правилно, следва да бъде оставено в сила.

По отношение на разноските - от страна на ответника в производството е изразена своевременно претенция за присъждане на адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева, за което са представени доказателства, че е платено. Размерът на адвокатското възнаграждение не е прекомерен, предвид фактическата и правна сложност на делото и извършените процесуални действия.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-ти Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ в сила съдебно решение от 22.06.2020г. на Софийски районен съд, НО, 109-ти състав по НАХД № 2142/2020 г., с което е отменено Наказателно постановление №НП-00007/16.01.2020г. издадено от Председател на КПКОНПИ, с което на Д. Л. П., ЕГН: [ЕГН], на длъжност Заместник на административния ръководител – Заместник-председател на Софийски градски съд на основание чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 3 във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000.00 лв.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество да заплати на Д. Л. П., [ЕГН] сумата в размер на 400.00 лв. /четиристотин лева/, представляваща адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: